

Από τον Όλυμπο στο Έβερεστ

Αγαπητοί φίλοι του βουνού,

Επιτρέψτε μου να σας γυρίσω μερικά χρόνια πίσω, όταν στις 16 και 18 Μαΐου του 2004 πραγματοποιήθηκε η πρώτη αμιγώς ελληνική ανάβαση στο Έβερεστ από τη Νότια και τη Βόρεια πλευρά ταυτόχρονα. Στη συγκεκριμένη αποστολή συμμετείχα και εγώ με τη διπλή ιδιότητα του αναπληρωτή αρχηγού και του κινηματογραφιστή.

Είναι γνωστό ότι η αποστολή χρηματοδοτήθηκε εξ' ολοκλήρου από τον επιχειρηματία Παύλο Αγγελάτο και είχε την αιγίδα της ΕΟΟΑ. Η κινηματογράφιση της αποστολής ήταν από την αρχή προσωπική μου πρωτοβουλία, η οποία στηρίχτηκε από τον Παύλο Αγγελάτο στο στάδιο των γυρισμάτων. Όταν επιστρέψαμε στην Ελλάδα, το επίτευγμα της ανάβασης έτυχε κάποιας -μικρής- δημοσιότητας, που όμως επισκιάστηκε από άλλα γεγονότα (Eurovision 3η θέση Σάκη Ρουβά 15 Μαΐου, Euro2004 και Ολυμπιακοί Αγώνες). Αξιοσημείωτος είναι ο λόγος που έβγαλε η τότε Πρόεδρος της Βουλής, κατά τη βράβευση της ομάδας. Παραθέτω ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα:

«Αισιοδοξούμε ότι το παράδειγμά σας θα αυξήσει το ενδιαφέρον των συμπατριωτών μας για το άθλημα της ορειβασίας και ιδιαίτερα των νέων, που σήμερα, εξαιτίας του τρόπου ζωής στις πόλεις, στερούνται τα πολύτιμα αγαθά που προσφέρει η φύση στον άνθρωπο. Η διάδοση της ορειβασίας στη χώρα μας -εάν και τα μέσα ενημέρωσης βοηθήσουν σ' αυτό- μπορεί να επιφέρει ευεργετική επίδραση στη σκέψη και τη συμπεριφορά μας ως συνειδητοποιημένων πολιτών. Να μας εμπνεύσει αγάπη προς τη φύση, να αναπτύξει το αίσθημα της ευθύνης και της προστασίας του ανθρώπου προς το περιβάλλον, να μας προσανατολίσει ακόμη σε μια πιο απλή και ουσιαστική ενατένιση της ζωής, σε μια πιο ωφέλιμη αξιολόγηση των προτύπων και των αξιών μας.»

Έχοντας στα χέρια μου περίπου 80ώρες υλικό βίντεο από προσωπικές μου λήψεις, όπως και από λήψεις των, Γιάννη Τήλιου (Βόρεια Ομάδα), Τασίας Αποστολοπούλου (Βόρεια Ομάδα), Sherpa Mingma, Thierry Damilano και Ang Temba Sherpa, ξεκίνησε για μένα ο Γολγοθάς της ολοκλήρωσης της ταινίας. Κανείς μα κανείς, ούτε ο Αγγελάτος, ούτε η ΕΟΟΑ, ούτε κάποιος άλλος κρατικός ή ιδιωτικός φορέας δεν βοήθησε με κανέναν τρόπο. Η ολοκλήρωση της ταινίας ήταν αποτέλεσμα προσωπικής μου εργασίας, βοήθειας των μελών της Νότιας Ομάδας (Κοτρωνάρος, Στύλλας, Βουτυρόπουλος, Αντωνόπουλος, Σούλης) και της μη αμειβόμενης δουλειάς των πολλών επαγγελματιών συντελεστών (αφήγηση, ηχολήψια, 3D γραφικά, μουσική, μετάφραση, υπότιτλοι, επιμέλεια κειμένων κ.ά.). Η προσωπική και μη αμειβόμενη εργασία δεν σημαίνει πως ήταν «δωρό», αλλά είχε την έννοια της «κεφαλαιοποιημένης εργασίας», που στο χώρο της κινηματογραφίας σημαίνει: δουλεύουμε αρχικά χωρίς να πληρωθούμε γιατί μας αρέσει το εγχείρημα και όταν έρθουν κάποια κέρδη τα μοιραζόμαστε. Με αυτή την έννοια

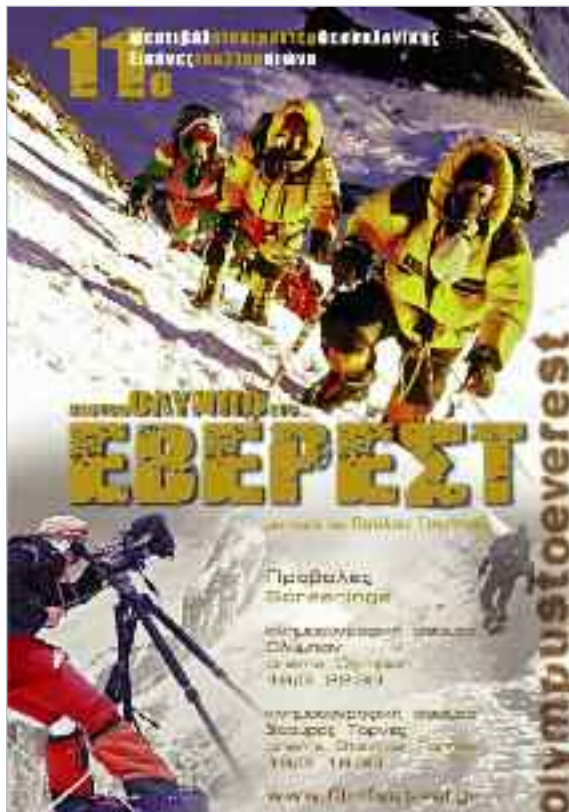
υπάρχει από την πλευρά μου χρέος απέναντί τους, ως παραγωγού της ταινίας. Αυτοί είναι οι λόγοι που άργησε τόσο η ταινία.

Στην πρώτη δοκιμαστική προβολή αποσπάματος της ταινίας, που έγινε στο βιβλιοπωλείο «Ιανός», συμπεριλαμβανόταν και το χρονικό της Βόρειας πλευράς. Αργότερα η άρνηση συνεργασίας (για λόγους που ποτέ δεν κατάλαβα) του Κώστα Τσιβελέκα - αρχηγού της Βόρειας-, με ανάγκασε να αφαιρέσω το κομμάτι της Βόρειας και να ασχοληθώ πλέον μόνο με τη Νότια. Αυτό προς απάντηση σε όσους με ρωτούν «γιατί μόνο εσείς».

Η πρεμιέρα της ταινίας που ονομάσαμε «Από τον Όλυμπο στο Έβερεστ», έγινε το Μάρτιο του 2009, στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, σε ένα κατάμεστο «Ολύμπιον», όπου απέσπασε το Β' Βραβείο Κοινού. Από τότε έχουν δει την ταινία σε διάφορες φεστιβαλικές προβολές πάνω από 2000 άτομα. Από καμία από αυτές τις προβολές οι συντελεστές δεν εισέπραξαν ούτε ένα ευρώ. Μάλιστα η παραγωγή επιβαρύνθηκε ακόμη περισσότερο με έξοδα (μεταφορικά, κόπιας, αφίσες κ.ά.). Αυτό τον καιρό η ταινία προβάλλεται στις ενότητες προβολών των «Κινηματογραφιστών στην Ομίχλη», δίπλα σε ταινίες όπως Κυνόδοτος (Βραβείο Φεστιβάλ Κανών), Ακαδημία Πλάτωνος (Βραβείο Φεστιβάλ Λοκάρνο), Παράδεισος στη Δύση (του Κώστα Γαβρά). Η προβολή της ορειβασίας στη χώρα μας είναι πρωτόγνωρη και εμείς με τη ψυχή στο στόμα δεν έχουμε να πληρώσουμε το...ΤΕΒΕ.

Και επιτέλους ερχόμαστε στην ουσία αυτής της επιστολής:

Κατά τη διάρκεια των προβολών η ταινία τυχαίνει πάντα μεγάλης απήχησης.

Ενδεικτικά παραθέτω μήνυμα που έλαβα από μαθήτρια:

«*Εμένα προσωπικά μετά από αυτό το ντοκιμαντέρ αρχίζει να αλλάζει πολύ η ιδέα για τη ζωή, τους στόχους, μου και τη θέληση μου για το αδύνατο (που θα προσπαθήσω να το κάνω δυνατό και εφικτό)!!! Είστε πρότυπα για κάποιους 'γλάρους'!!!» Ηλιόνα*

Επίσης η συχνή ερώτηση είναι, «πότε θα βγει σε DVD»; Ακόμη πιο συχνό φαινόμενο είναι να μας πλησιάζουν άνθρωποι Ορειβατικών Συλλόγων -Από Καβάλα μέχρι Κρήτη- με την παράκληση να προβάλουμε την ταινία. Νιώθοντας συγκίνηση για την αγάπη όλων των ανθρώπων που στήριξαν με την παρουσία τους την ταινία, και τους οποίους ευχαριστούμε όλους ανεξαιρέτως, οφείλουμε να δώσουμε μια απάντηση.

1. Η έκδοση DVD έχει κόστος που ξεπερνά τις 30.000 ευρώ. Σε αυτό συμπεριλαμβάνεται η κάλυψη των μουσικών πνευματικών δικαιωμάτων, εκτύπωση αντιτύπων, διανομή. Ίσως προκύψουν κάποια έσοδα στην πορεία, με τα οποία θα μπορούσαμε να καλύψουμε αυτό το κόστος. Αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα σχετικό ενδιαφέρον από MEGA, Πλανητάριο Θεσσαλονίκης, Odeon και Υπουργείο Παιδείας, όμως όλα είναι ακόμη στον αέρα.

Όταν θα υπάρχει το DVD, αυτό θα σημαίνει πως βρήκαμε τρόπο να καλύψουμε το κόστος έκδοσής του και από τα έσοδα του DVD πιθανώς να μπορούμε να καλύψουμε το κόστος της συνολικής παραγωγής.

2. Από όλα τα προαναφερόμενα ελπίζω να γίνει κατανοητός ο λόγος που ζητάμε από τους συλλόγους ένα αντίτιμο. Μας στεναχωρεί ιδιαίτερα που το αναγκαστικό αντίτιμο αυτό (1000ευρώ) είναι ο λόγος που τους αποθαρρύνει (εκτός από το ΦΟΓ Γιαννιτσών), όμως εφόσον η ΕΟΟΑ αδυνατεί να συμμετέχει με κάποιο τρόπο, δυστυχώς δεν γίνεται αλλιώς. Φανταστείτε να πρέπει να γυρίζουμε ανά την Ελλάδα με κόστος μεταφοράς, διαμονής, αποχή από τις δουλειές μας και ατέλειωτα τηλέφωνα σε συνηνοήσεις.

3. Το μοναδικό έσοδο μέχρι στιγμής προήλθε από την υποδειγματική ενέργεια του μικρού πολιτιστικού συλλόγου «Η ΤΟΠΟΛΙΑ», του χωριού Ελαιώνας Άμφισσας. Συμπεριέλαβε την προβολή στα πολιτιστικά προγράμματα της Νομαρχίας Άμφισσας. Με αυτό τον τρόπο απέσπασε κονδύλι. Πληρωθήκαμε εμείς, τους έμεινε και αυτούς ένα μικρό ποσό, ο κόσμος είδε την ταινία και φύγαμε όλοι ευχαριστημένοι.

Σε κάποια άλλη χώρα που τα πράγματα λειτουργούν διαφορετικά ίσως να μην χρειάζονταν όλα αυτά, αλλά τι να κάνουμε εδώ ζούμε και ο καθένας μας παλεύει -ή όχι- με τον τρόπο του, μπας και τα πράγματα γίνουν λίγο καλύτερα.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας.

Φιλικά, Παύλος Τσιαντάς
Κινηματογραφιστής/Εκπαιδευτής Ορειβασίας
tsiapas2001@yahoo.gr

Τα μονοπάτια του Υμηττού και της Πάρνηθας καταστρέφονται.

Τα τελευταία περίπου 2-3 χρόνια έχει ξεκινήσει η σταδιακή καταστροφή όλων των μονοπατιών του Υμηττού και αρκετών μονοπατιών στην Πάρνηθα. Αιτία είναι η μετατροπή τους σε πίστες ποδηλάτων, moto cross και τελευταία και 4Χ4 μοτοσικλετών (ΑΤV - γουρούνες).

Συγκεκριμένα:

Στην Πάρνηθα στην περιοχή Κατσιμίδι τα μονοπάτια χρησιμοποιούνται κατά κόρον από μοτοσικλέτες. Δεν γνωρίζω αν αυτό γίνεται και σε άλλες περιοχές της Πάρνηθας. Άλλοι ίσως έχουν πιο πλήρη εικόνα.

Στον Υμηττό όλα τα μονοπάτια της περιοχής από τον Καρέα μέχρι το Χολαργό (δεν έχω γνώση για τα υπόλοιπα, αλλά δεν νομίζω ότι έχουν καλύτερη τύχη) δηλ. η ευρύτερη περιοχή στη Μονή Καισαριανής - Καλοπούλα μετατρέπονται σταδιακά σε πίστες. Δεν είναι μόνο ότι τα τροχοφόρα μπαίνουν στα μονοπάτια και τα κατεβαίνουν. Έχουν μπει άτομα με εργαλεία και διαμόρφωσαν τα μονοπάτια, τα πλάτυναν, έβγαλαν πέτρες, έκοψαν φυτά κλπ. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα αφενός τα μονοπάτια να μετατρέπονται σε πίστες και λόγω του ότι είναι έντονα κατηφορικά να γίνονται αυλάκια, αφετέρου να γίνονται επικίνδυνα για όσους τα περπατάνε. Ο κίνδυνος δεν είναι σχήμα λόγου ή υπερβολή, φανταστείτε να κατεβαίνει κάποιος ένα μονοπάτι και να έρχεται από πίσω με μεγάλη ταχύτητα ένα τροχοφόρο.

Τελευταία έκαναν την εμφάνισή τους στα μονοπάτια και οι γνωστές γουρούνες. Αυτό θα είναι και το τέλος των μονοπατιών δεδομένου ότι τα μονοπάτια θα καταστραφούν ολοσχερώς, αυτά τα μηχανήματα σκάβουν τον τόπο όπου περνάνε και ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.

Σημειώνω επίσης ότι από όσο ξέρω δεν υπάρχει Δασαρχείο Υμηττού (μάλλον υπάγεται στο Δασαρχείο Πεντέλης) και στα τόσα χρόνια που περπατώ στον Υμηττό δεν είδα ποτέ ούτε ένα δασικό υπάλληλο. Στην Πάρνηθα μόνο μία φορά είδα περίσι 2 δασικούς υπαλλήλους που τελείωναν τη νυχτερινή τους βάρδια. Όταν τους έθεσα το πρόβλημα μου απάντησαν ότι δεν υπάρχουν άτομα.

Μια άλλη καταστροφή έχει γίνει στα μονοπάτια στα καμένα της Πάρνηθας. Συγκεκριμένα οι εργάτες που έκαναν τα έργα με τους κορμούς των δέντρων, αφενός έφραξαν τα μονοπάτια σε όλο τους το μήκος, αφετέρου άφησαν πάνω στα μονοπάτια τα κομμένα κλαδιά και δέντρα. Αυτά σε συνδυασμό με την καταστροφή της σήμανσης καθιστά σχεδόν αδύνατη την εύρεση των μονοπατιών.

Έχουμε υποχρέωση να προστατέψουμε τα μονοπάτια σε όλη την Ελλάδα. Βρίσκονται εκεί για αιώνες εξυπηρετώντας ανάγκες μεταφορών, επικοινωνίας, αναψυχής. Και πρέπει να παραμείνουν μονοπάτια.

Μονοπάτι ή αυλάκι;

Παναγιώτης Βεντίστας
Πρόεδρος του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ (ΣΕΟ Αθήνας)

Αντί για μονοπάτι αυλάκι

ONE STEP FURTHER

Lowe
alpine

RESOUL

Κεντρική Διεύθυνση:

Α. Πιπτεράκη 8044 Αγ. Βασίλειο Αχαΐας - Τηλ: 201 6200771 - 20 6200089

www.resoul.gr